RADA EVROPSKÉ UNIE

Brusel 8. ledna 2009 (14.01)
(OR. en)

5090/09

Interinstitucionální spis: 2006/0088 (COD)

VISA 7
CODEC 7
COMIX 18

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Zasedání:	Výbor stálých zástupců
Datum:	18. prosince 2008
Č. předchozího dokumentu:	17144/08 VISA 400 CODEC 1805 COMIX 903
Č. návrhu Komise:	10023/06 VISA 147 CODEC 573 COMIX 511
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění Společná konzulární instrukce k vízům pro diplomatické mise a konzulární úřady v souvislosti se zavedením biometrických prvků, včetně ustanovení o organizaci přijímání a zpracování žádostí o víza

Předsednictví předložilo znění výše uvedeného návrhu nařízení vyplývající z jednání s Evropským parlamentem, uvedené v dokumentu 17144/08 VISA 400 CODEC 1805 COMIX 903 a pozměněné podle dokumentu pro zasedání. Výbor se dohodl na pozměněném znění, které je uvedeno v příloze, s ohledem na jeho formální přijetí v pozdější fázi jakožto předjednaného společného postoje Rady. PL oznámilo svůj záměr učinit prohlášení u příležitosti formálního přijetí uvedeného znění.

PŘÍLOHA

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění Společná konzulární instrukce k vízům pro diplomatické mise a konzulární úřady v souvislosti se zavedením biometrických prvků, včetně ustanovení o organizaci přijímání a zpracování žádostí o víza

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 2 písm. b) bod ii) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[1],

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy[2],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) K důvěryhodnému ověření a identifikaci žadatelů je třeba zpracovávat biometrické údaje ve Vízovém informačním systému (VIS), který byl zřízen rozhodnutím Rady 2004/512/ES ze dne 8. června 2004[3], a poskytnout právní rámec pro shromažďování těchto biometrických identifikátorů. Provádění VIS navíc vyžaduje nové formy organizace přijímání žádostí o víza.

(2) Začlenění biometrických identifikátorů do VIS je významným krokem k používání nových prvků, které vytvářejí spolehlivější spojení mezi držitelem víza a pasem, aby se zamezilo používání falešných totožností. Jedním ze základních požadavků pro vydání víza s registrací biometrických identifikátorů ve VIS by proto měla být, alespoň pro účely první žádosti, osobní přítomnost žadatele.

---

1 Úř. věst. C, , s. .
2 Úř. věst. C, , s. .
3 Úř. věst. L 213, 15.6.2004, s. 5.

(3) Volba biometrických identifikátorů je upravena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy[1] (dále jen „nařízení o VIS“). Toto nařízení stanoví normy pro sběr těchto biometrických identifikátorů s odvoláním na příslušná ustanovení Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO). K zajištění interoperability není zapotřebí dalších technických specifikací.

(3a) Jakýkoli dokument, údaj nebo biometrický identifikátor získaný během vyřizování žádosti o vízum členským státem se považuje za „konzulární dokument“ podle Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích a musí se ním náležitě zacházet.

(4) Za účelem zjednodušení registrace žadatelů a snížení nákladů členských států je třeba vedle stávajícího rámce zastoupení stanovit ještě nové organizační možnosti. V první řadě je nutné doplnit do Společné konzulární instrukce specifický typ zastoupení, které bude pouze přijímat žádosti a registrovat biometrické identifikátory.

(5) Měly by být zavedeny další možnosti, jako je například společné umístění, společná střediska pro žádosti, honorární konzulové a spolupráce s externími poskytovateli služeb. Pro tyto možnosti by měl být stanoven vhodný právní rámec, který zohlední především otázky spojené s ochranou údajů. Členské státy by si měly v souladu s podmínkami stanovenými v tomto právním rámci určit, který typ organizační struktury využijí v jednotlivých třetích zemích. Podrobnosti o těchto strukturách zveřejní Komise.

(6) Členské státy by při organizaci spolupráce měly zajistit, aby žadatel byl odkázán na členský stát, který je za zpracování jeho žádosti odpovědný.

[1] Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60.

(7) Je třeba přijmout ustanovení pro případy, kdy se ústřední orgány členských států za účelem zjednodušení postupu rozhodnou spolupracovat při přijímání žádostí s externími poskytovateli služeb. Takové rozhodnutí lze přijmout v případě, že vzhledem ke zvláštním okolnostem nebo z důvodů souvisejících s místní situací se spolupráce s dalšími členskými státy formou omezeného zastoupení, společného umístění nebo společného střediska pro žádosti ukáže být pro dotčený členský stát nevhodná. Tato opatření by měla být stanovena v souladu s obecnými zásadami pro udělování víz a měla by dodržovat požadavky na ochranu údajů uvedené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů. Kromě toho by měla být při vypracování a provádění takových ujednání zohledněna nutnost zamezit současnému podávání více žádostí v různých členských státech („visa shopping“).

(8) Členské státy by měly spolupracovat s externími poskytovateli služeb na základě právního nástroje, který by měl obsahovat ustanovení týkající se jejich přesných povinností, přímého a úplného přístupu do jejich objektů; informací o žadatelích, utajení a okolnostech, podmínkách a postupech pro pozastavení nebo ukončení spolupráce.

(8a) Toto nařízení členským státům umožňuje spolupracovat s externím poskytovatelem služeb za účelem přijímání žádostí a současně zavádí zásadu jednoho správního místa (tzv. „one-stop“) pro předkládání žádostí, čímž představuje odchylku od obecného pravidla osobní přítomnosti (podle části III, bodu 4 Společné konzulárních instrukce). Tím však není dotčena možnost vyzvat žadatele k osobnímu pohovoru a nejsou tím dotčeny ani budoucí právní nástroje upravující tyto záležitosti.

(9) S cílem zajistit soulad s požadavky na ochranu údajů byla konzultována pracovní skupina ustavená podle článku 29 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a evropský inspektor ochrany údajů.

(9a) Pokud jde o zpracování osobních údajů vyplývající z tohoto nařízení, použije se v členských státech směrnice 95/46/ES.

(10) Členské státy by měly i nadále umožňovat všem žadatelům předkládání žádostí přímo na jejich konzulárních úřadech nebo diplomatických misích.

(11) Za účelem zjednodušení postupu jakékoli následné žádosti by mělo být umožněno kopírovat otisky prstů z první žádosti po dobu 59 měsíců. Po uplynutí této doby je třeba otisky prstů sejmout znovu.

(12) S ohledem na požadavek shromažďování biometrických identifikátorů by už nemělo být využíváno služeb obchodních zprostředkovatelů, jako jsou například cestovní agentury, pro první žádost, ale jen pro žádosti následné.

(13) Společná konzulární instrukce k vízům pro diplomatické mise a konzulární úřady by proto měla být odpovídajícím způsobem pozměněna.

(14) Komise by měla tři roky po zprovoznění VIS a poté každé čtyři roky předložit zprávu o provádění tohoto nařízení.

(15) Jelikož cílů tohoto nařízení, kterými jsou organizace přijímání a zpracování žádostí o víza, pokud jde o vkládání biometrických údajů do VIS, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality je k dosažení základního cíle spočívajícího v zavedení společných norem a interoperabilních biometrických identifikátorů nutné a vhodné stanovit pravidla pro všechny členské státy, které se účastní společné vízové politiky Společenství. Toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

(16) V souladu s články 1 a 2 protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a není jím proto vázáno ani nepodléhá jeho uplatňování. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis* podle hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, Dánsko v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců po přijetí tohoto nařízení rozhodne, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(17) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení uvedených zemí k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody[1].

(18) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského acquis. Spojené království se tudíž neúčastní jeho přijímání a nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

(19) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského acquis. Irsko se tudíž neúčastní jeho přijímání a nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

[1] Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

(20) Ve vztahu ke Švýcarsku je toto nařízení rozpracováním ustanovení schengenského acquis ve smyslu dohody uzavřené mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis[1], která spadají do oblasti uvedené v článku 1 bodu B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES[2].

(20a) Pokud jde o Lichtenštejnsko, toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského acquis ve smyslu protokolu podepsaného mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis[3], která spadají do oblasti uvedené v článku 1 bodu B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/261/ES[4].

(21) Pokud jde o Kypr, toto nařízení představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003.

(22) Toto nařízení představuje akt navazující na schengenské acquis nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005,

---

1 Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.
2 Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.
3 Znění tohoto nástroje je k dispozici na adrese: http://www.consilium.europa.eu/docCenter.asp?lang=en&cmsid=245 pod číslem dokumentu 16462/06.
4 Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 3.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Společná konzulární instrukce k vízům pro diplomatické mise a konzulární úřady se mění takto:

1) V části II se bod 1.2 mění takto:

a) V písmeni b) se vkládají nové pododstavce, které zní:

„Členský stát může rovněž omezeným způsobem zastupovat jeden nebo více členských států, a to výlučně pro účely přijímání žádostí a registrace biometrických identifikátorů. Použijí se příslušná ustanovení bodu 1.2 písm. c) a e). Přijetí a předání spisů a údajů zastupovanému členskému státu se provede v souladu s příslušnými pravidly pro ochranu údajů a s bezpečnostními pravidly.

Zastoupený členský stát nebo členské státy zajistí, aby byly údaje plně šifrovány, ať již budou orgány zastupujícího členského státu předávány orgánům zastoupeného členského státu elektronicky nebo fyzicky na elektronickém zařízení k ukládání dat.

Ve třetích zemích, kde je šifrování údajů, jež mají být elektronicky předány orgány zastupujícího členského státu orgánům zastoupeného členského státu nebo zastoupených členských států, zakázáno, zastoupený členský stát nebo členské státy zastupujícímu členskému státu elektronické předávání údajů nedovolí.

V takovém případě dotčený zastoupený členský stát nebo zastoupené členské státy zajistí, aby orgány zastupujícího členského státu předaly elektronické údaje orgánům zastoupeného členského státu nebo zastoupených členských států fyzicky v plně šifrované podobě na elektronickém zařízení k ukládání dat prostřednictvím konzulárního úředníka některého členského státu, nebo v případech, kdy by toto předání vyžadovalo přijetí nepřiměřených nebo neopodstatněných opatření, jiným bezpečným a zabezpečeným způsobem, například s využitím zavedených operátorů majících zkušenosti s přepravou citlivých dokumentů a údajů v příslušné třetí zemi.

Ve všech případech bude úroveň zabezpečení předání upravena v závislosti na důvěrnosti údajů.

Členské státy nebo Společenství usilují o dosažení dohody s příslušnými třetími zeměmi s cílem zrušit zákaz šifrování údajů, které mají být elektronicky předávány mezi orgány dotčených členských států.“

b) Písmeno d) se nahrazuje tímto: „Jsou-li udělována jednotná víza podle písmene a) a b), zastoupení musí být uvedeno v přehledu zastoupení pro udělování jednotných víz v příloze 18.“

1a) V bodě III se vkládá bod -1:

„-1. Jednání příslušných pracovníků

Diplomatické mise a konzulární úřady členských států zajistí, aby se se žadateli jednalo zdvořile.

Konzulární pracovníci při výkonu svých povinností plně respektují lidskou důstojnost. Všechna přijatá opatření jsou přiměřená sledovaným cílům.

Při plnění svých úkolů nesmí konzulární pracovníci diskriminovat žádné osoby na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání či přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.“

2) V části III se bod 1 nahrazuje tímto:

„1.1. Formuláře žádosti o udělení víza – počet formulářů

Žadatelé jsou rovněž povinni vyplnit formulář žádosti o udělení jednotného víza. Žádosti o udělení jednotného víza je nutno podat na harmonizovaném formuláři, jehož vzor je uveden v příloze 16.

Musí být vyplněn nejméně jeden formulář žádosti, který bude možné použít při konzultacích s ústředními orgány. Vyžadují-li to vnitrostátní správní postupy, mohou členské státy požadovat více vyhotovení žádosti.

1.2. Biometrické identifikátory

a) Členské státy od žadatele získají biometrické identifikátory, které tvoří podoba obličeje a deset otisků prstů, a to v souladu se zárukami stanovenými v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, v Listině základních práv Evropské unie a v Úmluvě Organizace spojených národů o právech dítěte.

Od každého žadatele se požaduje, aby se při předložení své první žádosti dostavil osobně. Přitom se od žadatele získají tyto biometrické identifikátory:

- fotografie, naskenovaná nebo vyhotovená při předkládání žádosti, a
- deset otisků prstů, které byly odebrány horizontálně a digitálně zaznamenány.

Pokud byly otisky prstů získané od žadatele v souvislosti s dřívější žádostí poprvé vloženy do Vízového informačního systému (VIS) méně než 59 měsíců před datem nové žádosti, zkopírují se do následující žádosti.

Avšak v případě odůvodněných pochybností o totožnosti žadatelů odeberou diplomatické mise nebo konzulární úřady během výše uvedeného období otisky prstů.

Mimo to, není-li v době předložení žádosti možné okamžitě potvrdit splnění výše uvedených časových požadavků, může žadatel požádat, aby mu byly otisky prstů odebrány.

V souladu s čl. 9 odst. 5 nařízení o VIS je do VIS zanesena fotografie připojená ke každé žádosti. Žadatel se za tímto účelem nemusí dostavit osobně.
Technické požadavky na fotografii jsou v souladu s mezinárodními normami stanovenými v 6. vydání dokumentu ICAO č. 9303 v části I.

Otisky prstů se snímají v souladu s normami ICAO a s rozhodnutím Komise 2006/648/ES ze dne 22. září 2006, kterým se stanoví technické specifikace k normám pro biometrické prvky v souvislosti s rozvojem VIS.

Biometrické identifikátory odebere kvalifikovaný a řádně pověřený zaměstnanec diplomatické mise nebo konzulárního úřadu nebo orgánu odpovědného za vydávání víz na hranicích. Pod dohledem diplomatických misí nebo konzulárních úřadů může biometrické identifikátory odebrat rovněž kvalifikovaný a řádně pověřený zaměstnanec honorárního konzula nebo externího poskytovatele služeb uvedeného v části VII bodě 1.B.

Údaje do VIS vkládá pouze řádně pověřený konzulární pracovník v souladu s čl. 6 odst. 1, článkem 7 a čl. 9 odst. 5 a 6 nařízení o VIS.

Členské státy zajistí, aby se plně využívala veškerá vyhledávací kritéria podle článku 15 nařízení o VIS s cílem zabránit případům neopodstatněného zamítnutí žádostí a falešné identifikace.

b) Výjimky

Z požadavku na odebrání otisků prstů jsou vyňati tito žadatelé:

- děti mladší 12 let.
- osoby, u nichž je odebrání otisků prstů fyzicky nemožné. Pokud je možné získat otisky méně než deseti prstů, odebere se odpovídající počet otisků. Pokud je však tato nemožnost dočasná, žadatel je povinen poskytnout otisky prstů při následující žádosti. Diplomatické mise nebo konzulární úřady a orgány odpovědné za vydávání víz na hranicích jsou oprávněny požadovat další vyjasnění důvodů této dočasné nemožnosti. Členské státy zajistí, aby v případě problémů se získáním otisků prstů byly k dispozici vhodné postupy, které budou zaručovat důstojnost dotyčné osoby. Skutečnost, že získat otisky prstů je fyzicky nemožné, nemá vliv na udělení či zamítnutí víza.
- hlavy států nebo předsedové vlád a členové vlád jednotlivých států a jejich manželé/manželky a členové jejich oficiálních delegací, pokud byli pozváni vládami členských států nebo mezinárodními organizacemi za oficiálním účelem.
- panovníci a další vysocí představitelé královské rodiny, pokud byli pozváni vládami členských států nebo mezinárodními organizacemi za oficiálním účelem.

V každém z těchto případů se do VIS zaznamenává údaj „nepoužije se“.

3) V části VII se bod 1 nahrazuje tímto:

„1.A Organizace přijímání a zpracování žádostí o víza

Organizace přijímání a zpracování žádostí je v pravomoci každého členského státu. Žádosti se v zásadě podávají na diplomatické misi nebo na konzulárním úřadě členských států.

Členské státy:

- vybaví své diplomatické mise nebo konzulární úřady a orgány odpovědné za vydávání víz na hranicích požadovaným materiálem pro odebírání biometrických identifikátorů, jakož i kanceláře svých honorárních konzulů vždy, když je využívají k odebírání biometrických identifikátorů podle bodu 1.AB, nebo
- spolupracují s jedním nebo několika dalšími členskými státy v rámci místní konzulární spolupráce nebo prostřednictvím dalších vhodných kontaktů formou omezeného zastoupení, společného umístění nebo společného střediska pro žádosti podle bodu 1.AA.

Zejména z důvodů okolností nebo z důvodů souvisejících s místní situací, kdy například:

- vysoký počet žádostí neumožňuje včas a v důstojných podmínkách organizovat přijímání žádostí a shromažďování údajů, nebo
- není možné žádným jiným způsobem zajistit řádné územní pokrytí v dotyčné třetí zemi,

a pokud se prokáže, že výše uvedené formy spolupráce nejsou pro dané členské státy vhodné, může členský stát v souladu s ustanoveními bodu 1.B v nejzazším případě spolupracovat s externím poskytovatelem služeb.

Aniž je dotčeno právo pozvat žadatele k osobnímu pohovoru (jak je stanoveno v části III bodě 4), volba formy organizace nepovede k tomu, aby byl žadatel kvůli podání žádosti nucen dostavit se osobně na více než jedno místo.

1.AA. Formy spolupráce mezi členskými státy

a) V případě, že se zvolí „společné umístění“ zaměstnanci diplomatických misí nebo konzulárních úřadů jednoho nebo více členských států zpracovávají žádosti (včetně biometrických identifikátorů), které jim byly na diplomatické misi nebo konzulárním úřadě jiného členského státu předloženy, a používají zařízení tohoto členského státu. Dotyčné členské státy se dohodnou jak na trvání a podmínkách ukončení společného umístění, tak i na podílu poplatků za víza, který obdrží členský stát, jehož diplomatická mise nebo konzulární úřad se využívá.

b) V případě zřízení „společných středisek pro podávání žádostí“ jsou zaměstnanci diplomatických misí nebo konzulárních úřadů dvou nebo více členských států společně umístěni v jedné budově, aby mohli přijímat žádosti (včetně biometrických identifikátorů), které jsou jim určeny. Žadatelé jsou odkázáni na členský stát odpovědný za zpracování žádosti. Členské státy se dohodnou na trvání a podmínkách ukončení této spolupráce i na nákladech, které zúčastněné členské státy nesou společně. Jeden členský stát odpovídá za smlouvy týkající se logistických a diplomatických vztahů s hostitelskou zemí.

1.AB. Pomoc honorárních konzulů

Také honorární konzulové mohou být pověřeni k výkonu některých nebo všech úkolů uvedených v bodě 1.B.1. V zájmu zajištění bezpečnosti a ochrany údajů jsou přijata přiměřená opatření.

Jestliže honorární konzul není státní zaměstnanec daného členského státu, vykonávají se tyto úkoly v souladu s požadavky uvedenými v příloze xy, kromě ustanovení v bodě C písm. c).

Jestliže honorární konzul je státním zaměstnancem členského státu, pak dotyčný členský stát zajistí, aby se uplatňovaly požadavky srovnatelné s požadavky, které by platily, kdyby tyto úkoly prováděla jeho diplomatická mise nebo konzulární úřad.

1.B Spolupráce s externími poskytovateli služeb

Každý členský stát se snaží o spolupráci s externím poskytovatelem služeb společně s jedním nebo několika členskými státy, aniž by byla dotčena pravidla týkající se zadávání veřejných zakázek a hospodářské soutěže.

Spolupráce s externím poskytovatelem služeb je založena na právním nástroji, který musí být v souladu s požadavky uvedenými v příloze xy.

Členské státy si v rámci místní konzulární spolupráce vyměňují informace o výběru externích poskytovatelů služeb a o stanovení podmínek týkajících se příslušných právních nástrojů.

1.B.1 Typy spolupráce s externími poskytovateli služeb

Externí poskytovatel služeb může být pověřen výkonem jednoho nebo několika z těchto úkolů:

a) poskytování obecných informací ohledně požadavků na víza a formulářů žádosti o udělení víza;

b) informování žadatele ohledně podpůrných dokumentů na základě kontrolního seznamu;

c) shromažďování údajů a žádostí (včetně shromažďování biometrických identifikátorů) a předávání žádostí diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu;

d) výběr účtovaných poplatků;

e) správa systému sjednávání schůzek na diplomatické misi nebo konzulárním úřadě nebo u externího poskytovatele služeb;

f) přijímání cestovních dokladů (včetně případného sdělení o zamítnutí) od diplomatické mise nebo konzulárního úřadu a jejich zpětné předávání žadateli.

1.B.2 Povinnosti členských států

Při výběru externích poskytovatelů služeb prověří dotčený členský stát nebo dotčené členské státy finanční zajištěnost a důvěryhodnost společnosti (včetně potřebných licencí, zápisu v obchodním rejstříku, stanov společnosti, bankovních smluv) a zajistí, aby nedošlo ke střetu zájmů.

Dotčený členský stát nebo členské státy zajistí, aby externí poskytovatelé služeb splňovali požadavky a podmínky, které jsou jim svěřené v právním nástroji zmíněném v bodě 1.B. Dotčený členský stát nebo členské státy při zpracování údajů i nadále odpovídá nebo odpovídají za dodržování pravidel pro ochranu údajů a v souladu s článkem 28 směrnice 95/46/ES nad nimi bude vykonáván dozor.

Spolupráce s externím poskytovatelem služeb se neomezuje na odpovědnost vyplývající z vnitrostátních právních předpisů dotčeného členského státu nebo dotčených členských států týkajících se porušení závazků, pokud jde o osobní údaje žadatelů a zpracování víz, ani tuto odpovědnost nevylučují. Tímto ustanovením není dotčena žádná činnost směřující přímo proti externímu poskytovateli služeb podle vnitrostátního práva dotyčné třetí země.

Dotčený členský stát nebo dotčené členské státy zajistí, aby byly údaje plně šifrovány, ať již budou externím poskytovatelem služeb předávány orgánům dotčeného členského státu elektronicky nebo fyzicky na elektronickém zařízení k ukládání dat.

Ve třetích zemích, kde je šifrování údajů, jež mají být externím poskytovatelem služeb elektronicky předány orgánům příslušných členských států, zakázáno, příslušný členský stát nebo příslušné členské státy externím poskytovatelům služeb elektronické předávání údajů nedovolí.

V takovém případě dotčený členský stát nebo dotčené členské státy zajistí, aby externím poskytovatel služeb předal elektronické údaje orgánům dotčeného členského státu nebo dotčených členských států fyzicky v plně šifrované podobě na elektronickém zařízení k ukládání dat prostřednictvím konzulárního úředníka některého členského státu, nebo v případech, kdy by toto předání vyžadovalo přijetí nepřiměřených nebo neopodstatněných opatření, jiným bezpečným a zabezpečeným způsobem, například s využitím zavedených operátorů majících zkušenosti přepravou citlivých dokumentů a údajů v příslušné třetí zemi.

Ve všech případech bude úroveň zabezpečení předání upravena v závislosti na důvěrnosti údajů.

Členské státy nebo Společenství usilují o dosažení dohody s příslušnými třetími zeměmi s cílem zrušit zákaz šifrování údajů, které mají být externím poskytovatelem služeb elektronicky předávány orgánům dotčeného členského státu nebo dotčených členských států.

Dotčený členský stát nebo dotčené členské státy vyškolí externí poskytovatele služeb s ohledem na znalosti, které jsou nezbytné k řádnému poskytování služeb a dostatečných informací žadatelům.

Dotčený členský stát nebo dotčené členské státy umožní ověření otisků prstů na diplomatické misi nebo konzulárním úřadě, vyvstanou-li pochybnosti v případě, kdy byly otisky prstů získány externím poskytovatelem služeb.

Posouzení žádostí, případné osobní pohovory, postup schválení a vytištění a připevnění vízových štítků provádí pouze diplomatická mise nebo konzulární úřad.

Externí poskytovatelé služby nemají za žádným účelem přístup do VIS. Přístup do VIS je vyhrazen výlučně řádně pověřeným zaměstnancům diplomatických misí nebo konzulárních úřadů.

Dotčený členský stát nebo dotčené členské státy pozorně monitoruje nebo monitorují provádění právního nástroje, včetně:

a) obecných informací o požadavcích na víza a formulářích žádostí poskytovaných žadatelům externími poskytovateli služeb;

b) veškerá technická a organizační bezpečnostní opatření vyžadovaná za účelem ochrany osobních údajů proti náhodnému nebo protiprávnímu zničení nebo náhodné ztrátě, pozměnění, neoprávněnému zveřejnění nebo přístupu, zejména pokud spolupráce zahrnuje předávání spisů a údajů diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu dotčeného členského státu nebo dotčených členských států, a proti všem dalším protiprávním formám zpracování osobních údajů;

c) odebírání a předávání biometrických identifikátorů;

d) opatření přijatých pro zajištění souladu s ustanoveními o ochraně údajů.

Za tímto účelem diplomatická mise nebo konzulární úřad dotčeného členského státu nebo dotčených členských států pravidelně provádí neohlášené kontroly v prostorách externího poskytovatele služeb.

1.B.3 Poplatek za služby

Externí poskytovatelé služeb mohou účtovat poplatek za služby, a to navíc k poplatku, který je účtován v souladu s přílohou 12. Poplatek za služby je přiměřený nákladům, které externímu poskytovateli služeb při provádění jednoho nebo několika úkolů uvedených v bodě 1.B.1. vznikly.

Dotčený členský stát nebo dotčené členské státy by měl nebo měly všem žadatelům i nadále umožňovat předkládání žádostí přímo na jejich konzulárních úřadech na diplomatických misích.

Tento poplatek za služby je upřesněn v právním nástroji zmíněném v bodě 1.B.

Členské státy v rámci místní konzulární spolupráce zajistí, aby poplatek za služby, který je žadateli účtován, náležitým způsobem odpovídal službám nabízeným externím poskytovatelem služeb a byl přizpůsoben místním okolnostem. Členské státy navíc usilují o harmonizaci poplatku za služby.

Poplatek za služby nesmí být vyšší než polovina poplatku za vízum stanoveného v příloze 12, bez ohledu na možné výjimky ze poplatku za vízum podle přílohy 12.

1.B.4 Informace

Diplomatické mise a konzulární úřady členských států sdělí široké veřejnosti přesné informace ohledně způsobu sjednání schůzky a předkládání žádosti.

1.C Kontinuita služeb

Členské státy zajistí kontinuitu všech služeb v případě ukončení spolupráce s jinými členskými státy nebo spolupráce s jakýmkoliv externím poskytovatelem služeb.

1.D Rozhodnutí a zveřejnění

Členské státy informují Komisi o tom, jak hodlají v jednotlivých místech, kde se nacházejí konzulární úřady, organizovat přijímání a zpracování žádostí. Komise zajistí odpovídající zveřejnění.

Členské státy poskytnou Komisi exemplář právního nástroje uvedeného v bodě 1.B.“

4) V části VIII se bod 5.2 mění takto:

a) název se nahrazuje tímto: „5.2.

"5.2. Spolupráce diplomatických misí a konzulárních úřadů členských států s obchodními zprostředkovateli“;

b) mezi název a bod 5.2 písm. a) se vkládá nová věta, která zní:

„V případě následných žádostí ve smyslu části III bodu 1.2 mohou členské státy povolit, aby jejich diplomatické mise nebo konzulární úřady spolupracovaly s obchodními zprostředkovateli (tj. se soukromými správními agenturami, dopravními nebo cestovními kancelářemi (zájezdovými cestovními kancelářemi a prodejci))“.

Článek 2

Komise předloží tři roky po zprovoznění VIS a dále každé čtyři roky Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení, která bude zahrnovat informace o shromažďování a využití biometrických identifikátorů, o vhodnosti zvoleného standardu ICAO, souladu s pravidly na ochranu údajů, zkušenostech s externími poskytovateli služeb se zvláštním zaměřením na odebírání biometrických údajů, zásadu „první žádosti“ a organizaci přijímání a zpracování žádostí. Součástí této zprávy budou na základě čl. 17 odst. 12, 13 a 14 a čl. 50 odst. 4 nařízení o VIS rovněž případy, kdy otisky prstů nemohly být z praktických důvodů poskytnuty nebo kdy jejich poskytnutí nebylo z právních důvodů požadováno, v porovnání s počtem případů, kdy otisky prstů sejmuty byly. Zpráva bude obsahovat informace o případech, kdy byla osobám, které z praktických důvodů nemohly poskytnout otisky prstů, zamítnuta žádost o vízum. V případě nutnosti budou ke zprávě přiloženy vhodné návrhy na změnu tohoto nařízení.

První zpráva se bude týkat otázky dostatečné spolehlivosti pro účely identifikace a ověřování otisků prstů dětí mladších 12 let, zejména toho, jak se otisky prstů s věkem mění, a bude založena na výsledcích studie provedené na odpovědnost Komise.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda* nebo *předsedkyně*

PŘÍLOHA xy

Seznam minimálních požadavků, které musí být obsaženy v právním nástroji v případě spolupráce s externími poskytovateli služeb

V rámci výkonu své činnosti externí poskytovatel služeb:

A) V souvislosti s výkonem činnosti

I. Ochrana údajů

a) po celý čas zabrání veškerému neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo vymazávání údajů, zejména v průběhu jejich předávání diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu členského státu nebo členských států, který je odpovědný nebo které jsou odpovědné za zpracování žádosti;

b) v souladu s pokyny dotčeného členského státu nebo dotčených členských států předává údaje,
– elektronicky v zašifrované podobě, nebo
– fyzicky zabezpečeným způsobem;

ba) předává údaje co nejrychleji
- v případě fyzicky předávaných údajů nejméně jednou týdně
- v případě elektronicky předávaných zašifrovaných údajů nejméně na konci dne, kdy byly odebrány;

bb) vymazává údaje okamžitě po jejich odeslání a ujistí se, že jedinými údaji, které je možné uchovávat, jsou jméno a kontaktní údaje žadatele pro účely sjednání schůzky, jakož i případně číslo pasu do navrácení pasu žadateli;

c) zajišťuje veškerá technická a organizační bezpečnostní opatření vyžadovaná za účelem ochrany osobních údajů proti náhodnému nebo protiprávnímu zničení nebo náhodné ztrátě, pozměnění, neoprávněnému zveřejnění nebo přístupu, zejména pokud spolupráce zahrnuje předávání spisů a údajů diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu dotčeného členského státu nebo dotčených členských států, a proti všem jiným protiprávním formám zpracování osobních údajů;

d) zpracovává údaje pouze pro účely zpracování osobních údajů žadatelů jménem dotčeného členského státu nebo dotčených členských států;

e) uplatňuje normy týkající se ochrany údajů, které jsou přinejmenším rovnocenné normám uvedeným ve směrnici 95/46/ES;

f) poskytuje žadatelům informace požadované podle článku 37 nařízení o vízovém informačním systému;

II. Chování zaměstnanců

a) zajišťuje, aby byli zaměstnanci řádně proškoleni;

b) zajišťuje, aby zaměstnanci v rámci výkonu svých povinností:
- jednali se žadateli zdvořile,
- respektovali lidskou důstojnost a integritu žadatele,
- nediskriminovali osoby na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo víry, postižení, věku nebo sexuální orientace, a
- dodržovali pravidla utajení, která platí i po odchodu zaměstnanců ze zaměstnání nebo po pozastavení nebo ukončení právního nástroje;

c) kdykoliv poskytne údaje o totožnosti zaměstnanců pracujících ve společnosti;

d) prokáže, že mají zaměstnanci čistý rejstřík trestů a mají požadovanou odbornou způsobilost;

B) V souvislosti s kontrolou výkonu činnosti

a) kdykoliv a bez předchozího oznámení umožní pověřeným zaměstnancům vízových orgánů přístup do svých objektů, zejména pro účely inspekce;

b) zajišťuje možnost vzdáleného přístupu do systému pro sjednávání schůzek pro účely inspekce;

c) zajišťuje používání příslušných monitorovacích metod (například kontrola žadatelů; webové kamery);

d) zajišťuje přístup k dokladům o souladu s pravidly o ochraně údajů, včetně oznamovací povinnosti, externích auditů, pravidelných kontrol na místě;

e) dotčenému členskému státu nebo dotčeným členským státům neprodleně oznámí jakékoli porušení bezpečnosti nebo jakékoli stížnosti žadatelů týkající se zneužívání údajů nebo neoprávněného přístupu a bude spolupracovat s dotčeným členským státem nebo dotčenými členskými státy s cílem naleznout řešení a rychle poskytnout stěžujícím si žadatelům vysvětlující odpovědi;

C) Obecné požadavky

a) jedná podle pokynů členského státu nebo členských států pověřeného nebo pověřených zpracováním žádosti;

b) přijme přiměřená opatření pro boj proti korupci (například ustanovení o odměňování zaměstnanců; spolupráce při výběru zaměstnanců pro výkon příslušného úkolu; tzv. pravidlo čtyř očí (pravidlo komisionality); zásada rotace);

c) plně dodržuje ustanovení právního nástroje, mezi nimiž je i doložka o pozastavení nebo ukončení, zejména v případě porušení stanovených pravidel, jakož i doložka o přezkumu, aby bylo zajištěno, že právní nástroj zohlední osvědčené postupy.